



EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 10.5.2006
KOM(2006) 211 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
TILL EUROPEISKA RÅDET**

EN AGENDA FÖR EU-MEDBORGARN

EU SKALL VISA RESULTAT

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPEISKA RÅDET

EN AGENDA FÖR EU-MEDBORGARNA

EU SKALL VISA RESULTAT

INLEDNING

I en globaliserad värld behövs EU mer än någonsin. Samtidigt har EU sällan varit mer ifrågasatt än just idag. Detta är en paradox som alla ledare i EU står inför, både i medlemsstaterna och vid EU-institutionerna.

EU:s utveckling är en fantastisk framgångssaga. EU har givit oss en aldrig tidigare skådad period av fred, välfärd och stabilitet och samtidigt fungerat som ”stötdämpare” för EU-medborgarna mot förändringar i omvärlden. EU:s syften och värden – fred, demokrati, rättsstatsprincipen, tolerans, solidaritet och framsteg genom fredligt samarbete är lika giltiga idag som när Romfördraget undertecknades. Det gäller också den centrala roll som kulturell rikedom och mångfald spelar för den europeiska identiteten. Men Europa, och världen, har förändrats under dessa 50 år. EU behöver främja och föra fram sina värden i en föränderlig värld med större mångfald. Mötet på Hampton Court i oktober förra året visade att det finns politisk enighet om vad utmaningarna innebär och EU:s viktiga roll när det gäller att möta dessa utmaningar genom modernisering och reformer. Den agenda som fastställdes på Hampton Court, bland annat utformningen av en kunskapsbaserad ekonomi, är central för möjligheterna att skapa tillväxt och arbetstillfällen.

Medborgarnas förväntningar på EU har vuxit under de gångna 50 åren. Det är ett tecken på EU:s ökade betydelse, men också en utmaning för alla ledare i EU. EU-medborgarna vill förstå och ha större möjligheter att påverka vad EU gör och sättet saker utförs på. De tycker att EU är viktigt men avlögset.

Konstitutionsfördraget är avsett att fylla denna lucka. Kommissionen håller fast vid fördragets principer och de förbättringar det skulle föra med sig i fråga om effektivitet, öppenhet och ansvarstagande. Femton medlemsstater har ratificerat konstitutionsfördraget och fler kan komma att följa efter under de kommande månaderna. I två medlemsstater sade väljarna ”nej” till konstitutionen i folkomröstningar. Hittills saknas enighet om nästa steg i processen.

Men medborgarna vill att EU ska fungera effektivt, så snart som möjligt. De diskussioner som hållits inom ramen för Plan D för demokrati, dialog och debatt visar att medborgarna vill ha ökade EU-insatser inom många områden, till exempel när det gäller att skapa arbetstillfällen, hantera globaliseringen, bekämpa terrorism och organiserad brottslighet, samt främja en hållbar utveckling och solidaritet.

För att tillmötesgå dessa krav har EU, trots bristen på enighet kring konstitutionsfördraget, tagit ett antal viktiga steg framåt: en stärkt agenda för tillväxt och sysselsättning enligt den reviderade Lissabonstrategin, en ny socialpolitisk agenda, en reformerad stabilitets- och tillväxtpakt, en handlingsplan för att stärka EU:s område med frihet, säkerhet och rättvisa, en dubbling av det offentliga utvecklingsstödet fram till 2010 samt en politisk

överenskommelse om känsliga frågor som tjänste- och kemikalielagstiftningen samt en överenskommelse om utformningen av en ny energipolitik. Nu är det upp till EU att omsätta dessa landvinningar i konkreta fördelar.

Men unionen behöver gå längre än så, genom en politisk agenda som tar hänsyn till EU-medborgarnas förväntningar och stimulerar dem att stödja det europeiska integrationsprojektet. Denna agenda måste grunda sig på redan etablerade prioriteringar: välstånd, solidaritet och säkerhet samt strävan efter att skapa tillväxt och arbetstillfällen. Insatser på dessa områden är avgörande för att skapa nytt förtroende för EU. Stöd kan också mobiliseras genom projekt som Erasmus och Galileo och det europeiska teknologinstitutet eller genom att ha en räddningstjänstfunktion på EU-nivå. Men för både politik och projekt behövs en sammanhållen politisk agenda. De bör därför kombineras med en strategi i flera steg för att komma till rätta med de frågor som kvarstår kring konstitutionsfördraget. Syftet med denna dubbla strategi är att skapa förutsättningar att med tiden nå fram till en lösning av de institutionella frågorna som främjar det övergripande politiska målet att stärka gemenskapen.

Mer än något annat kräver denna strategi att det finns en politisk vilja i hela EU, såväl i medlemsstaterna som i regionerna. Effektiva institutioner är en nödvändighet för att EU skall kunna fungera och är ett konkret uttryck för EU-projektets politiska natur. Men EU:s institutioner kan inte blåsa ny kraft i EU-projektet på egen hand. Så bör det inte heller vara i ett EU som är, och måste förbli, ett demokratiprojekt och inte bara en övning i administration. Det gemensamma ansvaret är av avgörande betydelse. Därför vore det lämpligt om medlemsstaterna, kommissionen och Europaparlamentet under nästa år, det vill säga 50 år efter undertecknandet av Romfördraget, som ett första institutionellt steg framåt antar ett gemensamt politiskt uttalande som inte bara framhåller EU:s värden och målsättningar, utan även omfattar ett gemensamt åtagande att leverera resultat. Dokumentet bör till såväl syfte som stil bygga på Messina-uttalandet, som var både en reaktion på ett institutionellt bakslag och fröet till ett fördrag, nämligen Romfördraget.

DEN POLITISKA AGENDAN: EU SKALL VISA RESULTAT

En ny politisk agenda för Europa skall uppfylla målen fred, välstånd och solidaritet i en ny kontext, nämligen globaliseringens. Den bör omfatta ett fortsatt avskaffande av hinder på den inre marknaden, främja solidaritet, tillgänglighet och hållbarhet samt leda till ökad säkerhet. Det är en agenda som gynnar alla EU-medborgare. Den följer en redan utstakad kurs, med särskilt fokus på tillväxt och sysselsättning.

En djupare ekonomisk integration: en inre marknad för 2000-talet

Den europeiska ekonomin står i början av 2000-talet inför nya utmaningar och möjligheter. Den inre marknaden har, tillsammans med en effektiv konkurrenspolitik, givit EU-medborgarna stora fördelar och skapat valfrihet och nya möjligheter, också inom områden som tidigare uppfattades som omöjliga att röra. Detta har berett vägen för eurons införande, vilket i sin tur har ökat dynamiken på den inre marknaden och stärkt den finansiella och ekonomiska integrationen, med en globalt starkare EU som resultat. Slutligen har vi med Lissabonstrategin lagt grunden för en modernisering av våra ekonomier för att kunna erbjuda tillväxt och sysselsättning som kommer alla EU-medborgare till del.

Det är dags att överblicka den ekonomiska integrationen, särskilt den inre marknaden, och blicka framåt genom att söka svar på följande frågor.

- **Hur kan vi bygga vidare på vad vi har uppnått hittills?**
- **Var finns de återstående luckorna?** Den inre marknaden är ännu inte fullbordad och det behövs bättre integration på energi- och finansmarknaderna; hinder för den fria rörligheten för arbetskraft måste undanröjas. Detta är frågor som berör EU-medborgarna direkt. Det kan gälla energipriser, roamingavgifter för mobiltelefonanvändare eller rättvisa bankavgifter. Inom andra områden har fördelarna för konsumenterna långtifrån förverkligats fullt ut. Varför är det till exempel fortfarande så svårt en EU-medborgare i en medlemsstat att skaffa en försäkring i en annan medlemsstat? Hur kan vi gå vidare med gemenskapsstaten?
- **Hur kan vi möta morgondagens utmaningar?** EU:s ekonomiska politik måste stimulera de europeiska ekonomiernas integration och konvergens. EU bör fortsätta att arbeta för att uppfylla målen i Lissabonagendan. Det handlar om att främja fullbordandet av en väl fungerande ekonomisk och monetär union samt fullburda den inre marknaden. EU:s ekonomiska politik måste anpassas fullt ut för att kunna svara på tryck utifrån, till exempel i fråga om konkurrenskraft, och för att kunna utnyttja de möjligheter som globaliseringen erbjuder när det gäller investeringar och export. Skapandet av den inre marknaden måste vara en dynamisk process, inte en engångsinsats. En stark, öppen och konkurrenskraftig inre marknad kan spela en viktig roll när EU skall möta globaliseringens utmaningar.
- **Har vi de effektivaste verktygen för att genomföra den inre marknaden?** Metoderna för att främja ekonomisk integration har utvecklats över de senaste tjugo åren och det finns nya sätt att stimulera entreprenörskap och innovation. Kommissionen är redo att arbeta i en förnyad anda av partnerskap med medlemsstaterna och deras förvaltningar, också med hjälp av ny teknik, för att få systemet att fungera och hjälpa dem att vara delaktiga och ta ansvar.

Kommissionen åtar sig att avskaffa de återstående hindren för en väl fungerande inre marknad, så att EU-medborgare och entreprenörer kan utnyttja EU:s fördelar fullt ut. Därför planerar kommissionen en fullständig översyn av den inre marknaden för att se över vad som behöver göras och hur. Den kommer nästa år att lägga fram en rapport – den inre marknaden på 2000-talet – till rådet och Europaparlamentet, med konkreta förslag till framtida insatser. Kommissionen kommer också att arbeta intensivt för att genomföra Lissabonstrategin samt en väl fungerande ekonomisk och monetär union.

Möjligheter, tillgänglighet och solidaritet

Arbetet för en djupare och bredare ekonomisk integration bör gå hand i hand med ytterligare insatser för att främja ett av EU:s mest förenande och grundläggande värden, nämligen solidaritet.

För att man skall kunna bibehålla offentligt finansierade hälsovårds, sjukförsäkrings- och pensionssystem, mot bakgrund av de pågående demografiska förändringarna i EU, och för att EU-medborgarna skall ha möjlighet att anpassa sig till förändringar, måste politiken anpassas till en ny situation på arbetsmarknaden. EU-medborgarna lever längre, de traditionella familjemönstren förändras kraftigt, jämlikheten mellan könen blir allt större, migration och mångfald tar nya vägar, och ändå finner man en ihållande fattigdom bland mest missgynnade grupperna. Europeiska unionen behöver analysera de radikala förändringar som våra samhällen står inför och stödja hållbara åtgärder på alla nivåer som vidtagits med avseende på

de krav på reform som EU:s ekonomi står inför.

Främjandet av rättigheter och skydd på arbetsplatsen måste kombineras med insatser för att skapa nya arbetstillfällen. Det är därför av största vikt att medlemsstaterna prioriterar en aktiv arbetsmarknadspolitik för att bekämpa arbetslösheten i EU, särskilt ungdomsarbetslösheten, som fortfarande är oacceptabelt hög i många medlemsstater. Som Europeiska rådet påpekade i samband med utformningen av Lissabonstrategin är ett arbete det bästa skyddet mot socialt utanförskap.

EU:s solidaritetspolitik och solidaritetsprogram måste främja en högre livskvalitet, bättre social sammanhållning och ge större möjligheter för unionens medborgare. Det innebär ett närmare samarbete med myndigheterna på fältet och med arbetsmarknadens parter och det civila samhället. Detta innebär att vår solidaritetspolitik måste kombineras med effektivare metoder för att garantera medborgarnas befintliga rättigheter i fråga om tillträde till arbetsmarknaden, utbildning, social trygghet, hälsovård och andra former av socialt skydd i hela EU.

Solidariteten måste omfatta även framtida generationer genom effektiva EU-insatser för att möta demografiska förändringar och förändringar i miljön. Unionen bör även i fortsättningen ta täten i kampen mot klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald. Detta bör ske genom åtgärder för att genomföra åtagandena från Kyoto på ett kostnadseffektivt sätt, övergripande insatser för fortsatt minskade utsläpp efter 2012 och en handlingsplan för att uppfylla målen för biologisk mångfald till 2010.

Kommissionen kommer att göra en övergripande bedömning av de verkliga förhållandena i det europeiska samhället och utforma en agenda för tillgänglighet och solidaritet, parallellt och samordnat med översynen av den inre marknaden nästa år. Kommissionen kommer att undersöka möjligheterna att ta fram ett "rättighetskort" som skulle göra det möjligt för alla EU-medborgare att vara medvetna om och ha full tillgång till sina befintliga rättigheter. Den kommer att fortsätta att arbeta för att genomföra sina agendor på det sociala området och i fråga om en hållbar utveckling.

Frihet, säkerhet och rättvisa

EU måste övertyga medborgarna om att åtgärder vidtas för att göra EU till en rättvis och säker plats att leva på, där säkerheten går hand i hand med frihet och de individuella rättigheter som EU-medborgarna värnar så starkt om.

EU måste vidta ytterligare åtgärder. Man behöver bland annat

- fokusera **på att respektera och främja grundläggande rättigheter** för alla och vidareutveckla begreppet EU-medborgarskap,
- föra en **effektivare politik i kampen mot terrorism**, och öka samarbetet mellan brottsbekämpande och rättsliga myndigheter genom att undanröja hinder för tillgång till och utbyte av information, utan att därför inkräkta på personuppgifts- och dataskyddet,

- skapa **ett bättre skydd av de yttre gränserna**, med ett mer integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna inklusive, med tiden, gränsvakter som arbetar i enlighet med gemensamma EU- bestämmelser och EU-förfaranden,
- **senast 2010 införa ett effektivare gemensamt asylsystem i EU**, med större harmonisering av kriterier och förfaranden,
- föra en **mer samordnad gemensam migrationspolitik**, som tar hänsyn till fördelarna med en bättre integration av invandrare och samtidigt är utformad för att bekämpa olaglig invandring och organisationer som sysslar med människohandel; detta arbete bör ske i partnerskap med berörda tredjeländer,
- skapa förutsättningar för **mer polissamarbete och rättsligt samarbete** baserat på ömsesidigt erkännande; syftet är att domstolsavgöranden i medlemsstaterna skall vara verkställbara i hela EU, med tanke på alla de som flyttar till och lever och arbetar i ett annat land i EU,
- **använda befintliga mekanismer för att möta hot mot medborgarnas säkerhet inom en rad områden, inklusive livsmedel, hälsa och bioterrorism,**
- **öka samarbetet i konsulära frågor** för att bättre kunna skydda EU-medborgare som befinner sig i länder utanför EU.

Insatser och ansvarstagande hämmas inom vissa politikområden av de nuvarande beslutsprocesserna. Detta leder i sin tur till dödlägen och otillräcklig demokratisk kontroll. De gällande fördragsbestämmelserna (artikel 42 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 67.2 i fördraget om upprättandet av Europeiska) medger ändringar av dessa arrangemang, något som skulle förbättra beslutsprocessen i rådet, ge utrymme för en verklig demokratisk kontroll av Europaparlamentet och stärka EG-domstolens roll.

Kommissionen kommer att lägga fram ett initiativ för att stärka beslutsprocessen och ansvarstagandet inom sådana områden som polissamarbete och rättsligt samarbete samt laglig invandring, och därvid använda sig av de möjligheter som står till buds enligt de befintliga fördragen.

Utvidgning

Successiva utvidgningar har gjort EU till vad det är idag – en kraft att räkna med när det gäller att främja spridningen av fred, demokrati och välbefinnande och att framhäva EU:s intressen, värden och inflytande i världen. Det är genom utvidgning som Europeiska unionen har understött förändringen i tidigare diktaturer, till fördel för alla medlemsstater. Vid varje utvidgning har det funnits tvivel, men var gång har unionen visat att den har institutionell, ekonomisk och politisk kapacitet att integrera sina nya medlemmar.

Den senaste utvidgningen 2004 hade först och främst den historiska politiska och strategiska dimensionen att den innebar Europas återförening. Men den har också varit en ekonomisk

succé som lett till bättre dynamik i EU:s ekonomi, ökande tillväxt och nya arbetstillfällen genom större investeringar och handel¹.

Medan en majoritet fortsätter att se positivt på utvidgningen som sådan, ifrågasätter många medborgare den takt och den omfattning med vilken den sker. Unionen måste uppfylla sina befintliga åtaganden. Samtidigt behövs en väl underbyggd diskussion om framtida utvidgningar och vad de kan komma att betyda för unionen som helhet.

Frågan om hur EU kan anpassa sig till att ta in nya medlemmar och samtidigt fortsätta att uppfylla sina huvudmål är inte ny. Redan vid sitt möte i Köpenhamn 1993 talade Europeiska rådet om ”absorptionsförmåga”, och genom Agenda 2000 föreslogs det paket av institutionella, politiska och budgetmässiga reformer som banade vägen för de lyckade anslutningarna i maj 2004.

EU har visat att man har förmåga att ta in nya medlemmar och ändå fortsätta att fungera effektivt. För att visa att detta går att upprepa, måste unionen se till att utvidgningen kommer att främja Europas gemensamma projekt.

Kommissionen kommer att fortsätta diskussionen om vilket mervärde utvidgning kan tillföra och unionens kapacitet att absorbera nya medlemmar. Senare i år, inför Europeiska rådets möte i december, kommer den att lägga fram en rapport om EU:s utvidgningsstrategi.

EU i världen

Behovet av ett effektivt EU på den globala arenan är större än någonsin. Det ömsesidiga beroendet i världen skapar nya möjligheter att främja europeiska värden och intressen, och har ökat EU-medborgarnas stöd för gemensamma utrikespolitiska insatser.

Avsaknaden av en lösning av de institutionella frågorna bör inte stå i vägen för utvecklingen av EU:s roll på världsarenan. Vi behöver optimera utnyttjandet av vår betydande gemensamma kapacitet, till exempel när det gäller försvar, mobilisering av operationella resurser, forskning och upphandling. Kommissionen står beredd att stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar för att uppnå detta.

För att EU skall kunna bli något mer än summan av sina olika delar på världsarenan bör medlemsstaterna och institutionerna samarbeta för att nå resultat på följande områden:

- **Fokus och verkan.** Allt eftersom externa uppgifter och partner blir fler behöver EU vara tydlig med sina prioriteringar och sända ett tydligt budskap om vad det är man försöker uppnå. Arbetet med att utveckla den europeiska grannskapspolitiken bör prioriteras mer, som en väg att främja stabilitet och välbefinnande i de länder som omger EU.
- **Konsekvens.** EU har en unik uppsättning redskap för sin yttre politik vilka sträcker sig långt bortom ”traditionell utrikespolitik”, bland annat handel, utvecklingssamarbete, humanitärt stöd och politisk dialog. Dessutom kan våra mål inom områden som miljö, transport, energi, migration och säkerhet uppnås fullt ut

¹ KOM(2006) 200, 3.5.2006.

endast om vårt arbete sträcker sig utanför EU:s gränser. Det är mycket viktigt att politiken är konsekvent, både internt och externt. Senare i år kommer kommissionen att föreslå en ny strategi för extern konkurrenskraft och titta närmare på frågor som förbättrad tillgång till utländska marknader, nya prioriteringar i handelsförbindelserna, åtgärder för att främja investeringsmöjligheter och skydd av immateriella rättigheter. I det sammanhanget bör EU fortsätta att främja konkurrenskraft och höga standarder på det sociala området och miljöområdet i hela världen.

- **Samordning:** Medlemsstaterna och institutionerna, och institutionerna sinsemellan, måste samarbeta bättre för att effektivisera de yttre insatserna. Utrikespolitiken involverar av naturliga skäl många aktörer. Dessa måste alla fokusera på vad det är de vill uppnå snarare än på vem som gör vad, till exempel när det gäller att tillhandahålla effektiva räddningsinsatser vid krissituationer.

Som en följd av debatten om EU:s roll i världen vid toppmötet på Hampton Court, kommer kommissionen att lägga fram ett idédokument om yttre förbindelser med konkreta idéer om hur man skall kunna lösa dessa problem inom ramen för de befintliga fördragen, och särskilt om hur man skall kunna göra kommissionens insatser mer enhetliga och samordnade i förhållande till de insatser som görs av andra EU-institutioner och medlemsstaterna.

BUDGETEN FÖR ATT GENOMFÖRA AGENDAN

Budgeten är ett av de viktigaste praktiska uttrycken för unionens politiska mål. En reformerad budget, både på utgifts- och inkomstsidan, är avgörande för att kunna genomföra agendan för EU-medborgarna. Flera viktiga steg togs i den nya överenskommelsen om budgetramen, till exempel ökningen av anslagen till nya politikområden som säkerhet, innovation och forskning samt reformen av EU:s sammanhållningspolitik, där syftet är att anpassa den till tillväxt- och sysselsättningsagendan, utan att därför inkräkta på sammanhållningspolitikens centrala roll när det gäller att skapa solidaritet i hela unionen.

Men mycket kvarstår att göra. Beslut om unionens inkomster och utgifter måste grunda sig på enighet om unionens framtida politiska riktning och fördelningen av uppgifter mellan unionen och medlemsstaterna, samt den övergripande nivån på och källorna till den finansiering som behövs för att genomföra unionens prioriteringar. Därför kommer kommissionen 2008/2009 att återkomma med idéer till en övergripande reform av budgeten. Denna reform kommer att främja välbefinnande, solidaritet och säkerhet genom en ny politisk agenda.

ETT EU SOM BYGGER PÅ PARTNERSKAP: SUBSIDIARITET, BÄTTRE LAGSTIFTNING, ÖPPENHET

För en ny politisk agenda behövs ett nytt partnerskap. EU är en komplex och unik organisation som har att uppfylla en lång rad olika mål. Den kan bara fungera genom att dela makt och ansvar samt hålla sig till en uppsättning demokratiska nyckelprinciper – ansvarstagande, öppenhet och förtroende. EU behöver därför göra följande:

- Respektera **subsidiaritetsprincipen**, och endast agera på EU-nivå när det är lämpligt. Kommissionen är fast besluten att samarbeta med medlemsstaterna, regionerna, lokala myndigheter, arbetsmarknadens parter och det civila samhället för att se till att alla får del av välbefinnandet.

- **Minimera byråkratin.** Kommissionen har visat vägen genom att förenkla befintlig lagstiftning och öka användningen av konsekvensbedömningar. Men detta måste göras gemensamt, och alla institutioner samt nationella och regionala myndigheter bör öka sina ansträngningar för att göra livet enklare för företag och den enskilde medborgaren. Senare under 2006 kommer kommissionen att lägga fram ytterligare en rad förslag om att förbättra lagstiftningen i hela EU.
- **Öka öppenhet och ansvarstagande.** Både kommissionen och rådet tar viktiga steg för att öka öppenheten. Ytterligare insatser behövs i alla institutioner. Kommissionen kommer att bygga vidare på det europeiska öppenhetsinitiativet och till exempel intensifiera arbetet för att förbättra tillgången till handlingar.

Partnerskap innebär att EU:s institutioner måste samarbeta effektivt – skiljelinjerna mellan deras uppgifter får aldrig ses som viktigare än det faktum att alla strävar efter att uppfylla samma mål. De måste också nå ut till medborgarna, ett nyckelmål för den nya kommunikationspolitiken².

EU-institutionerna måste dock även arbeta närmare tillsammans med viktiga partner. De nationella regeringarna har ett särskilt ansvar för att EU skall fungera väl. EU:s politik kan inte fungera om inte alla aktörer engagerar sig fullt ut i varje arbetstapp – samråden innan politiken fastställs, diskussionerna om konkreta förslag och genomförandet.

Det är av särskild vikt att de nationella parlamenten är närmare involverade i arbetet med att utarbeta och genomföra EU:s politik. Ett ökat deltagande från de nationella parlamenten kan bidra till att EU-politiken lättare kan anpassas till skiftande omständigheter och genomföras på ett effektivare sätt.

Kommissionen vill att nya lagförslag och samrådsdokument skall översändas snabbt och direkt till de nationella parlamenten. Om dessa får större möjligheter att yttra sig, kan detta förbättra arbetet med att utforma politiken.

EN ÖVERENSKOMMELSE OM DE INSTITUTIONELLA FRÅGORNA

EU måste se till att dess institutioner har förutsättningar att leverera denna nya politiska agenda för EU-medborgarna.

I Laekenförklaringen från 2001 efterlystes en tydlig, öppen, effektiv och demokratiskt kontrollerad gemenskapsstrategi för utveckling av ett EU som kan fungera som föredöme i världen. Detta uttalande låg till grund för konventets och regeringskonferensens arbete med att utarbeta konstitutionsfördraget. Fem år senare är målen i Laekenförklaringen mer aktuella än någonsin.

I juni 2005 enades stats- och regeringscheferna om att göra en övergripande bedömning av den nationella debatten under första halvåret 2006 och försöka komma fram till en överenskommelse om hur man borde gå vidare. I meddelandet om Plan D och perioden av eftertanke³ analyserar kommissionen de frågor som kommit upp i debatten. Sammantaget förstår medborgarna att de frågor vi står inför såväl inom som utanför EU måste hanteras på

² KOM(2006) 35, 1.2.2006.

³ KOM(2006) 212, 10.5.2006.

EU-nivå. Medborgarna oroar sig för sysselsättning och säkerhet och vill ha insatser på EU-nivå för att möta globaliseringens utmaningar. De skulle också vilja ha en klarare bild av vart EU är på väg, till exempel när det gäller utvidgningen. Det finns en känsla av att EU:s kraft borde satsas på att få ut konkreta resultat av den politik som förs.

Mer allmänt har flera olika vägar framåt kommit upp i fråga om konstitutionsfördraget. De pågående ratificeringarna är bevis på medlemsstaternas engagemang för konstitutionsfördraget. Enligt den förklaring som fogats till konstitutionsfördraget skall frågan hänskjutas till Europeiska rådet om fyra femtedelar av medlemsstaterna har ratificerat fördraget. Men hittills finns det ingen enighet om hur man bör gå vidare.

Om man vill ha ett klimat av förtroende och tillit och få medborgarna känna sig närmare unionen, är det viktigt att genom konkreta resultat kunna visa att unionen har förmåga att svara upp till deras behov och förhoppningar. Det kommer att bereda vägen för ett lyckat resultat.

Kommissionen konstaterar gör därför följande konstateranden:

- Det är dags att omsätta tanke i handling och visa resultat. EU:s bör nu fokusera på en ny politisk agenda för medborgarna, med utgångspunkt i en fortlöpande dialog som bland annat kan äga rum inom ramen för Plan D.*
- EU bör använda de möjligheter som står tillbuds i befintliga fördrag mer effektivt, på det sätt som beskrivs i detta meddelande, utan att för den skull föregripa konstitutionsfördraget.*
- Parallellt med detta bör Europeiska rådet i juni fatta beslut om att anta en strategi i flera steg. Strategin skall ha en utformning som skapar förutsättningar för att framöver nå en lösning på de institutionella frågorna.*
- Som ett första steg mot en lösning av de institutionella frågorna bör EU:s ledare anta ett politiskt uttalande som inte endast klargör EU:s värden och målsättningar, utan även omfattar ett gemensamt åtagande från EU:s ledare om att förverkliga dessa mål. Detta kunde lämpligen äga rum nästa år, femtio år efter undertecknandet av Romfördraget. Även Europaparlamentet och kommissionen bör underteckna detta uttalande.*
- Som ett ytterligare steg bör det högtidliga uttalandet tjäna som grund för Europeiska rådets beslut nästa år om att inleda en process som leder fram till en lösning av de institutionella frågorna. Denna process kommer att föras vidare av framtida ordförandeskap. Kommissionen är redo att bistå om det behövs.*

SLUTSATSER

EU har skapat fred, välbefinnande och säkerhet i en omfattning som var otänkbar när organisationen grundades. EU kan, och måste, fortsätta att uppfylla behoven och förhoppningarna hos nya generationer av européer.

Det är därför dags för EU att sätta igång arbetet med att skapa en agenda för EU-medborgarna. Denna agenda bör innehålla förslag om hur medborgarna kan garanteras

ytterligare fördelar, och man bör sätta igång nya ansträngningar för att ge dem de möjligheter och den säkerhet som ett EU baserat på öppenhet och solidaritet kan erbjuda. Agendan måste ge ytterligare garantier i fråga om säkerhet och frihet och vara knuten till behovet av ett EU som är mer synligt på ett globalt plan.

Agendans genomförande förutsätter att EU arbetar i partnerskap. Utmaningen är av en sådan omfattning att den kräver fullt engagemang inte endast av EU-institutionerna, utan av alla som har ett intresse av att EU-projektet lyckas. Genom att bygga ett nytt förtroende inom Europeiska unionen och använda detta som drivkraft för välbefinnande, solidaritet och säkerhet i EU och i resten av världen kommer man att kunna skapa goda förutsättningar för en överenskommelse om de institutionella frågorna.

”Framtiden för Europas folk ligger i gemenskap.”

Jean Monnet